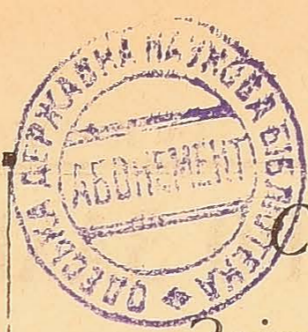

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

СУБОТА
8
ТРАВНЯ
1954 року
№ 13 (412)

Ціна 20 коп.

п-769827

Студенти-випускники!
Звітуйте перед Батьківщиною відмінними показниками на державних екзаменах!

ДЕРЖАВНІ ЕКЗАМЕНИ— ЗВІТ ПЕРЕД БАТЬКІВЩИНОЮ

Наступили відповідальні перед екзаменаційні дні. Саме в цей період викладачі та студенти університету повинні прикласти максимум зусиль для того, щоб з усією серйозністю, у всеозброєнні підійти до екзаменів.

І в цьому відношенні з боку керівництва факультетів вже зроблено багато. На всіх факультетах організовані оглядові лекції, проходять за графіком консультації, більшість кафедр провели спеціальні засідання, на яких детально обговорювались питання підготовки до державних екзаменів. Вся ця робота дала певні наслідки. Вже перші результати захисту дипломних робіт показали, що в цьому учбовому році студенти значно краще підготовлені, ніж у попередні роки. Так, наприклад, на біологічному факультеті всі фурканти фізіології людини та тварин захистили свої дипломні роботи на відмінно. Причому характерно, що тематика майже всіх дипломних робіт була тісно пов'язана з насущними проблемами практики і теорії і не носила кабінетного, вузько академічного характеру.

На відмінно пройшов захист робіт і на філологічному факультеті у фуркантів з української мови. Слід відзначити, що науковий рівень робіт набагато зріс, тому значна кількість представлених до захисту робіт була рекомендована членами кафедри до друку. Це стосується дипломних робіт студентів-випускників т.т. Персіанової, Чайковської, Коз, Деркач, Рябчун і інших.

Але не можна закривати очі на кричущі недоліки, які ще мають місце в цій справі.

З екзаменаційної практики минулих років, з досвіду нинішньої зимової екзаменаційної сесії відомо, що стінна факультетська преса саме є тою гострою, різкою зброєю у боротьбі за високу якість підготовки до екзаменів, якій під силу не тільки своєчасно помічати і викривати недоліки, але й швидко пропагувати й поширювати досвід, набутий кращими студентами у підготовці до екзаменів.

Ознайомлення з стінними газетами історичного, фізико-математичного та всіх інших без винятку факультетів показало, що, на жаль, підготовка до екзаменів і насамперед до державних екзаменів покищо не знайшла в них свого відбитку.

Завдання стінних газет негайно ліквідувати цей недолік, мобілізувати студентську громадськість на підготовку до екзаменів, активніше і дійовіше висвітлювати досвід кращих і передових студентів.

Не все гаразд на факультетах і в організаційному напрямку. Наявні у нас сигнали свідчать, що на факультетах досі не складені і не доведені до відома студентів і викладачів графіки здачі екзаменів. Від своєчасного впровадження в життя цього важливого міроприємства в значній мірі залежить успішне складання екзаменів.

Борючись за високоякісну підготовку до державних екзаменів, громадські організації повинні активніше долати порушення навчальної дисципліни, тісно пов'язуючи підготовку з політико-виховною роботою. Можливо, що партійні і комсомольські бюро факультетів вже склали цікаві, дійові плани проведення політико-виховної роботи в екзаменаційний період, але ці плани до відома громадськості ще не доведені. Це теж один з характерних недоліків у підготовці до екзаменів.

Тільки сумлінно, серйозно підготувавшись до екзаменів, колектив випускників з честю виконає свій обов'язок перед Батьківщиною—успішно складе державні екзамени.

НАША РАДЯНСЬКА ПРЕСА

5 травня 1952 року вийшов перший номер щоденної більшовицької газети «Правда». «Правда» стала могутньою зброєю нашої партії в боротьбі за зміцнення її рядів, за згуртування навколо партії трудящих мас, за побудову комунізму в нашій країні.

Створена і керована Комуністичною партією, наша радянська преса виросла в могутню силу. Керуючись вченням В. І. Леніна і продовжувача його безсмертної справи Й. В. Сталіна, спираючись на славі традиції «Правди», радянські газети виступають як колективні пропагандисти, агітатори й організатори мас.

Великий Ленін вчив, що держава сильна свідомістю мас, що вона сильна тоді, коли маси все знають, про все можуть судити і йдуть на все свідомо. У невтомній роботі, яку проводить наша Комуністична партія по піднесенню свідомості широких мас трудящих, по пропаганді безсмертного вчення марксизму-ленізму, винятково важливе місце належить нашій радянській пресі.

Величезна сила і життєвість нашої комуністичної преси—в зв'язках з народом, з найширшими масами робітників, колгоспників, інтелігенції. Тільки та газета влучно битиме в ціль, йтиме в ногу з життям, ставитиме гострі і животрепетні питання, яка корінням своїм глибоко вросла в народ, прислухається до голосу трудящих, вмє вчасно підхопити все нове, передове, що народжується в творчій праці радянських людей.

Важлива роль преси в подальшому розгортанні критики. Наші газети покликані активно вторгтися в життя, підтримувати критику, що йде

знизу, виводити на громадський осуд неробів і шахраїв, бюрократів і халтурників, розкрадачів соціалістичної власності і людей, які не дбають про інтереси держави і народу. В цій почесній роботі газетам повинні всіляко допомагати партійні і радянські організації. Виступ газети з того чи іншого питання не може лишатися холостим пострілом. Тимчасом у нас ще немало випадків, коли деякі райкоми й обкоми партії, райвиконкоми й облвиконкоми та й міністерства не завжди реагують на виступи преси, відмахуються від них, що є не чим іншим, як прихованою формою затиску критики.

Комуністична партія накреслила широку програму крутого піднесення сільського господарства і виробництва товарів народного споживання. Бойове місце у всенародній боротьбі за здійснення цих велетенських завдань належить нашій пресі. Газети повинні виявляти і показувати резерви, які таїть в собі соціалістичне сільське господарство, боротися за ліквідацію відставання окремих колгоспів, МТС, радгоспів і районів, широко пропагувати і боротися за впровадження в сільсько-господарське виробництво досвіду новаторів і передовиків—колгоспників, механізаторів, працівників радгоспів.

На ознаменування 300-річчя возз'єднання України з Росією широко розгорнулося соціалістичне змагання за піднесення сільського господарства. Обов'язок газет—показувати хід змагання областей, районів, МТС і колгоспів, критикувати відстаючих, розповідати, як передовики виконують свої зобов'язання.

Завдання преси—виявляти ре-

зерви нашої промисловості, боротися за дальше підвищення продуктивності праці, зниження собівартості і підвищення якості продукції, за виконання державних планів кожним підприємством.

Піклування про трудящих, про задоволення їх все зростаючих матеріальних і культурних потреб є найвищим законом всієї багатогранної діяльності Комуністичної партії. Наша преса повинна активніше допомагати партії у здійсненні планів збільшення виробництва товарів народного споживання, дальшого розгортання радянської торгівлі, виконання планів житлового і соціально-культурного будівництва.

В центрі уваги нашої преси мають завжди стояти питання ідеологічної роботи. Слід визнати, що часом деякі обласні газети ли висвітлення питань ідеологічної роботи партійних організацій, друкують пропагандистські рецензії на культурно-радянських організацій.

Ідеологічного впливу на справу комуністичного виховання радянських людей.

Важливим завданням є пропаганда комуністичної партії, історичних релігійно-безрелігійних сил КПРС, показ животної сили радянського патріотизму, морально-політичної єдності радянського суспільства і дружби народів нашої країни.

(3 газети «Радянська правда» за 5 травня 1954 року)

Обговорюємо статтю доцента В. Є. Дем'яненка «Моральне обличчя молодого радянського людини», вміщену в газеті «За наукові кадри» від 10 квітня 1954 р.

ВИХОВУВАТИ В КОЛЕКТИВІ І ЧЕРЕЗ КОЛЕКТИВ

Газета «За наукові кадри» підняла важливе питання соціалістичної дійсності—про моральне обличчя молодого радянського людини. Стаття доцента В. Є. Дем'яненка викликала жваве обговорення на факультетах, зокрема на історико-економічному факультеті.

На історико-економічному факультеті в цілому добрий, згуртований колектив, але є ще окремі факти аморальної поведінки окремих студентів, не все ще гаразд з відвідуванням лекцій, з трудовою дисципліною, спостерігаються випадки зневажливого ставлення до колективу, комсомольських доручень, до свого прямого обов'язку—добре вчитись.

Факультетська газета «За сталінські кадри» розглядала факти відриву деяких студентів від колективу, поганого відвідування ними лекцій, порушення дисципліни та несоціалістичного, зневажливого ставлення їх до інших студентів. Так, студента І курсу Луконіна було виключено з університету. В статті «Чому Сева Сахаров не став членом нашого колективу?» газета піддала гострій критиці студента ІІІ курсу Сахарова за зневажливе ставлення до колективу та його інтересів, за поверховість у підго-

товці до семінарів, за непрагнуче відношення до критики. Колектив вказав Сахарову на гурбисть по відношенню до товаришів, особливо до студенток.

Питання поведінки Сахарова стало предметом обговорення на курсових зборах. Сахаров змушений був визнати свою провину і пообіцяв в найближчий час виправити ці хиби.

Під загальною рубрикою «Про тих, хто відривається від колективу» в газеті «За сталінські кадри» були вміщені статті про студента ІІ курсу Будова та студента ІV курсу Півненка.

Часті пропуски лекцій, недисциплінованість привела до того, що студент Будов ніяк не може примусити себе систематично працювати, і, як відомо, погано складає іспити та заліки. Самовпевнений, він невірною реагував на товариську критику, вважаючи, що на курсі його не розуміють, бажано йому невдачі, цькують. Він ще й досі не зробив правильних висновків з критики і продовжує стояти осторонь колективу. В цьому є вина й колективу та комсомольської організації. Вони не бачать тих добрих рис, які є в Анатолія і які треба розвивати, а тому і критика інколи буває поверховою.

Поведінка Півненка має багато спільного з поведінкою Будова та Сахарова.

На перший погляд ці студенти не являються прикладом аморальності. Але їм бракує важливих, істотних для радянської людини рис.

В них немає справжнього соціалістичного відношення до праці. Вони не виконують свого найпершого обов'язку перед державою—добре вчитись. Вони далекі від соціалістичної дисциплінованості, на якій ґрунтується розуміння радянської людиною її обов'язків. Ось чому порушення дисципліни розглядається як прояв не-комуністичної моралі.

Наша газета «За сталінські кадри» намагається висвітлити всі ці питання. Але ще багато треба зробити редколегії, щоб досягти успіхів. Потрібно, щоб вона не лише висвітлювала факти, а давала їм глибоку оцінку та накреслила методи боротьби з ними, щоб вона дбала про правильне реагування на ту чи іншу статтю з боку громадськості, щоб як можна ширше залучала до обговорення цих питань професорсько-викладацький склад факультету, нашу адміністрацію та студентів.

В. Білобородько,

У К А З

Президії Верховної Ради Української РСР

ПРО СКЛИКАННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

На відзнаку знаменної історичної дати 300-річчя возз'єднання України з Росією Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Скликати п'яту ювілейну сесію Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки 22 травня 1954 року в м. Києві.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР Д. КОРОТЧЕНКО.
Секретар Президії Верховної Ради Української РСР В. НИЖНИК.
м. Київ, 4 травня 1954 року.

ПРЕДМЕТ МИСТЕЦТВА — ЛЮДИНА

(ЗАКІНЧЕННЯ)*

Конфлікти, що розвиваються в дійсності, передаються в мистецтві через характери людей.

Реалістичне мистецтво бере в людині основне: характер в зв'язку з суспільним життям.

В складній гамі різноманітних особливостей людини проявляється її характер. Через цю сукупність особливостей, особистих рис людини розкривається її характер. Багатогранність людської особи, її складні протиріччя не виключають її цільності, багатогранності душевних особливостей людини, її єдності.

Художник, за словами Енгельса, не повинен дуже захоплюватися своїм героєм, вкладати в нього свої думки і почуття, нав'язувати йому свої дії. Особа повинна зберігати свої індивідуальні риси.

Для індивідуального розрізнення людей, їх характерів Енгельс пропонує керуватися не лише тим, що робить дана особа, але і тим, як вона це робить.

Людські характери повинні бути життєво-конкретними, художньо повноцінними, всебічно змальованими.

В кожній людині завжди є якась певна індивідуальна особливість, яка проявляється в діяльності. Образи Гобсека, Тартюфа, Фауста, Молчалина, Обломова — типові характери, породжені певними соціальними умовами. В той же час їх можна віднести до якоїсь однієї переважачої якості, ознаки. Гобсек насамперед стягатель, для якого гроші є найбільшою цінністю, Тартюф — лицемір і т. д.

Драматичні конфлікти і протиріччя виникають в напруженій боротьбі, яка повсякчасно веде в дійсності. Відображення конфліктів у мистецтві є основою життєвої правди художнього твору. Там, де життєвий конфлікт відсутній, людські характери позбавлені розвитку, відсутній драматизм і динамічність дії, самі герої виступають надуманими. В життєвих конфліктах розкриваються у всій своїй повноті характери героїв. Вони виступають вже не як схеми, а як живі люди. Людину необхідно уважно вивчати, щоб за окремими рисами побачити всю складність її характеру. Психологія героїв, їх характери розкриваються правильно лише на основі правдивих обставин, в яких діють герої.

Неправда і нежиттєвість людських характерів в деяких художніх творах пояснюється нерідко їх статичністю. Характери в таких творах не показані в дії, в життєвих ситуаціях, а зображені як уже готові, сформовані і незмінні.

Розкриття процесу формування і ґартування людських характерів у життєвій боротьбі забезпечує активно-дійову і перетворюючу силу творів соціалістичного реалізму.

Визначення радянського художника, як інженера людських душ, визначає предмет мистецтва, акцентує увагу на глибокому розкритті психології героїв, їх духовного світу. Призначення радянського художника в тому, щоб не видумувати героїв, характери і втілювати в них реальних людей, наперед визначаючи їх фізичний і духовний облік, а глибоко вивчати людей, знати людську душу, розуміти і любити її, вміти її правдиво зобразити.

Художник і письменник повинні бачити і знати більше, ніж інший будь-хто, бути знавцем життя і серця людини.

Художник повинен проникати в найзаповідніші куточки серця, організувати душу, підносити її, робити її кращою і чистішою.

Соціалізм не придушує індивідуальності, не розчиняє індивідуальні інтереси і стремління людей в суспільному інтересі, а навпаки, вперше створює можливості для всебічного розвитку особи.

Радянське мистецтво покликане до того, щоб створити яскравий і захоплюючий образ нашого сучасного — образ радянської людини в усій її привабливості і в багатстві людської гідності, в усій величчії її людського характеру.

П. М. ЗАЄЦЬ, ст. викладач кафедри філософії.

* Початок див. в номері за 20 квітня 1954 р.

ВЕЛИКИЙ СИН ЧЕСЬКОГО НАРОДУ

(До 50-річчя з дня смерті Антоніна Дворжака)

1 травня цього року минуло 50 років з дня смерті великого чеського композитора Антоніна Дворжака (1841—1904). Глибока народність творів поставила Дворжака в один ряд з Б. Сметаною. Творчість Сметана та Дворжака — вершина музичної класики чеського народу.

Народна пісня мала великий вплив на Дворжака. Глибоке розуміння народної пісні, справжнє відчуття її краси обумовило невмирущу славу творів композитора.

Антонін Дворжак народився в 1841 р. в Нелагозевці біля Праги. Виїшовши з родини сільського корчмаря, він весь час знаходився під впливом народної пісні. Музичний хист хлопця привертає увагу батьків. Першим учителем Дворжака був місцевий учитель, який вчив його гри на скрипці. Згодом Дворжак продовжує освіту в Злоніці у композитора А. Лимана. Недоліки в музичній освіті давалися взнаки, і в 1857-59 р. Антонін Дворжак проходить курс в Празькій органічній школі. Коштів для навчання не вистачало, тому юний Дворжак змушений був працювати в одному з празьких оркестрів, а згодом — в оркестрі «Тимчасового театру». Саме на цей час припадає написання ним перших творів. Він пише струнний квінтет. В цьому творі вже досить відчутні симпатії молодого композитора до народної пісні. Знайомство з російською музикою (в «Тимчасовому театрі» ставили «Руслана і Людмилу», «Івана Сусаніна» М. Глінки), глибока любов до народної пісні обумовили демократичний характер всієї творчості Дворжака.

Славу Дворжакові принесли його «Слов'янські танці».

Празька публіка з захопленням вітала виступи Дворжака як диригента. Він з успіхом виконує власні твори. Швидко зростає талант композитора. В програму концертів входять такі твори, як «Гусистська увертюра», пройнята духом народної поетичності, патріотична увертюра «Моя Вітчизна», 4 симфонії, концерт для скрипки з оркестром та інші.

Дворжак продовжує глибоко вивчати російську музику. В 1881 р. з'являється його опера «Димитрій» на сюжет з російської історії. Вуспереч лібретесі Марії Червінської, яка головним героєм зробила Самозванця, відійшовши від історичної правди, — Дворжак, приділяючи велику увагу народним хорам, відводить центральне місце в опері російському народові.

Велике значення для Дворжака мало знайомство з геніальним російським композитором Петром Іллічем

Чайковським. Зустріч ця відбулася під час гастрольної поїздки Чайковського. Між композиторами виникла щира дружба. Чайковський з захопленням говорить про зустріч з Дворжаком. Відвідаючи з Праги, Чайковський подарував Дворжакові партитуру своєї II симфонії. Композитори обмінялися фотокартками.

«...Моему дорогому і глибокоуважаемому другу Антоніну Дворжаку от искреннего почтения» — читаємо на фотографії, подарованій Дворжаку Чайковським.

«Незабываемому другу Петру Ильичу Чайковскому» — написав Дворжак на портреті, подарованому Чайковському.

Листування композиторів містить цінний матеріал про творчість Дворжака.

Дворжака захоплюють твори Чайковського. Про «Євгенія Онегіна» він писав:

«Когда я бываю в театре, я чувствую себя унесенным в другой мир. Поздравляю Вас и нас с таким произведением, и дай бог, чтобы Вы оставили свету еще много подобных сочинений...»

Це чудне сочинення, полное теплого чувства и поэзии, разработанное до деталей, коротко сказать: это музыка, манящая нас к себе и проникающая так глубоко в душу, что ее нельзя забыть».

Антонін Дворжак відвідав Росію. З успіхом він виступав в Москві і Петербурзі.

Оперна спадщина Дворжака досить значна і за обсягом і за змістом. Вона включає такі опери, як «Альфред», «Король та вугільник», «Димитрій», «Якобінець», «Ванда», «Чортта Качя», «Русалка», «Арміда». Опери Дворжака поруч з операми Сметана заклали фундамент репертуару чеської оперної класики.

А. Дворжак написав ряд вокальних та фортепіанних творів, прекрасних своєю задуманістю і тонким ліризмом («Із чеського лісу», «Поетичні картини» та інші).

Помер Антонін Дворжак в Празі. Його поховано на Вижеградському кладовищі, недалеко від могили Сметана.

Твори Дворжака живуть і в наш час. Значною подією в житті нашої країни була постановка опери Дворжака «Русалка» в Харківському оперному театрі.

Прекрасні твори Дворжака звучать з естрад у виконанні чеських і російських, польських і латиських, українських і казахських та інших майстрів мистецтва.

О. ІОВСА, студ. IV курсу філологічного факультету.

РОЗГІЛЬДАЙ ПРОГУЛКІН

(КАЗКА)

Жив собі на світі один студент. Звали його — Розгільдай Прогулкін. Прокинувся бувало ранком Розгільдай, перевернувся з боку на бік, згадає, що треба йти на лекції, почуває потилицю та й знову закриває очі. Поспить ще годину-другу, доки боки не заболять, а тоді встане, сяк-так одягнеться та й не поспішаючи поплететься до університету.

А в університеті життя вірує. Лекції, семінари — студенти знають все нове й нове. На перервах сперечаються, товпляться біля викладача, питають...

Прийде Розгільдай на другу лекцію, а то й на третю, заб'ється на останнє сидіння та й сидить. Сидить, та тільки лекції не слухає, не цікаво йому. До того ж ще ніяк не добре, про що викладач каже. І добре йому, особливо тоді, коли його закидають друзі Болтун Говорилкін і Болдіна Сплетніва теж на лекції. Болтун розкаже свої новини, а Болдіна — свіжі побрехеньки, дивись, так і година пролетить. А якщо й цього не досить, Розгільдай бере папірець, напише літеру і... починається гра в балду. Потім для розва-

ги Болтун запропонує грати в слова. Напишуть одне слово, а з нього починають «вигорювати» нові. Інколи навіть перерви граки не помічають, так захоплюються, так глибоко замислюються та сперечаються. Але буває так, що навіть Болтун з Болдіною слухають лекцію, або ж їх зовсім немає на лекції.

На такий випадок Розгільдай має з собою якусь книжечку, ну, скажемо, про Братіка-Кролика абошо.

Та все ж більше від усього Розгільдай на лекціях розмовляв.

Бувало й так, що він мовчав. Але це — на семінарах. Попросить викладач Розгільдья розказати зміст якоїсь теми чи план семінарського заняття, підведеться Розгільдай, гляне кругом, постоїть-постоїть, почекає доки викладач не запропонує сісти. Сяде та й знову мовчить.

Жив би Розгільдай отак і зовсім безтурботно, та інколи заважали товариші. Почнуть бувало критикувати Прогулкіна на зборах, докоряти. Правда, Розгільдай якось уже звик до цього. Кажуть йому, треба добре вчитися, а він слухає та про себе

ФЕЙЛЕТОН

ГУЛЬВІСА З ДЕРИБАСІВСЬКОЇ

Його завжди можна зустріти на улюбленій одеситами вулиці — Дерибасівській. Несучи високо свою горду голову, вступивши в далину нудьгуючі очі, піднявши надширокі плечі свого макінтоша, він з байдужістю проходить серед гомінкої юрби бадьорих і життєрадісних людей. В ньому неважко впізнати студента II курсу хімічного факультету Старовойта Ігоря.

Середню школу він закінчив абияк і поступив до університету. Тут він теж почав вчитися абияк. Та й навіщо утруднювати своє життя працею, коли все рівно знаєш більше за своїх товаришів. Конспектувати лекції, бути уважним? Для чого це?

Краще з незалежним виглядом і з печаттю філософської мислі на чолі займатися посто- ронніми справами. І Ігор грає на лекції в «балду» і, відчуваючи саме в лекційний час найбільше поетичне натхнення, пише «вірші». «І потрібно ще два рази на тиждень відвідувати лекції з англійської мови, — думає Старовойт. — Досить з мене йоднієї пари на тиждень». Подумав і став відвідувати лекції англійської мови лише по вівторках, а четверги зробив вихідними.

Плоди таким чином організованої праці не примусили себе довго чекати. Надійшла сесія. Почав Ігор ходити складати екзамен з математики. Ходив п'ять разів.

Накінець, екзамен був складений. Та цей урок нічому не навчив Ігоря. Коли прийшла зимова сесія, то екзамен з фізики Ігор складав чотири рази.

Таке ставлення Старовойта до навчання і «успіхи» на екзаменах занепокоїли комсомольську групу. Товариші спочатку вказували йому на помилки, критикували його. Але все залишилось незмінним. Критика не приставала до Старовойта. А коли мова зайшла про комсомольське стягнення, тоді Старовойт не витерпів і заявив: «Я вже звик до того,

що мене лякають, а тому ні на що не реауюю». Недавно комітет комсомолу затвердив Старовойту сувору догану з попередженням з занесенням до особової справи.

Та мало що змінилось в навчанні Старовойта. Тепер він вважає потрібним конспектувати тільки фізику й математику, а всі останні лекції — мрійливо слухати. В останній декаді березня відбувся колоквиум з фізики. Неприємна для Старовойта історія, але шлях для виходу було знайдено. На колоквиум Ігор запізнився на цілу годину, а потім, посидівши дві-три хвилини, сказав, що йому терміново треба кудись йти. І пішов... на вечір в інститут консервної та холодильної промисловості.

Цілий тиждень у Ігоря настрій пригнічений. Але надходить субота, і настрої у нього піднімається. В усій своїй принаді яскравих електричних вогнів, танцювальної музики перед ним постає питання: «В яких інститутах відбудеться вечір і який?». Таке питання Ігор навіть пропонує винести на обговорення групи.

Швидко йдуть лекції в суботу, і Ігор довго не затримується в університеті.

А. НЕПОКІРНИЙ.

Недоліки спортивної ради

Ще 24-го березня на засіданні КСМ бюро нашого факультету був поставлений звіт спортивної ради про з'явлену за 1953 рік роботу. Було відмічено, що фізико-математичний факультет добився певних успіхів, зайняв в міжфакультетській спартакіаді II місце.

Багато наших студентів регулярно відвідують спортивні секції, підвищуючи свою спортивну майстерність. Чотири з них входять в збірні команди міста.

На початку 1953/54 навчального року наш факультет домогся успіхів, зайнявши перші місця в ОДУ з легкої атлетики і греблі і II місце по плаванию. Цей успіх був досягнутий дякуючи тому, що спортивна рада завчасно підготувала команди і зуміла забезпечити явку всіх учасників на змаганнях.

Однак поряд з успіхами в спортивно-масовій роботі на факультеті можна відзначити ряд значних недоліків. Один з основних недоліків полягає в тому, що у нас слабо налагоджена пропаганда спорту, студенти не знають кращих спортсменів факультету, інколи не знають, які секції працюють в університеті. Часто замість того, щоб на протязі всього семестру слідкувати за тим, щоб на факультеті були укомплектовані і тренувались команди, спортивна рада займалась штурманщиною, команди створювались перед самими змаганнями.

Саме завдяки такому неправильному методу роботи наш факультет зайняв останнє місце в ОДУ по баскетболу в 1953 році.

Погано виступали наші волейбольні команди: чоловіча команда зайняла VI місце, а жіноча — V-е.

Основною причиною поганої постановки спортивної роботи на факультеті є те, що члени спортивної ради мало цікавилися своєю роботою, рідко виявляли свою ініціативу і, головне, не вели агітаційної роботи в групах, серед рядових комсомольців.

Слід відмітити, що зв'язок між нашим комсомольським бюро і спортивною радою був дуже слабким. Тільки виправивши всі ці недоліки, ми зможемо вивести свій факультет на ведуче місце з усіх видів спорту. А для цього у нас є всі можливості.

В. СЕРДЮК.

В. ДЕМИДЕНКО.

В. о. редактора М. В. ПАВЛЮК.